

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3736/2021
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Пецињачки, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Марковић, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Чепић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 296/21 од 25.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 296/21 од 25.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 296/21 од 25.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 296/21 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П 584/18 од 18.11.2020. године, у одбијајућем делу, којом је одбијен тужбени захтев тужиље за утврђење права својине по основу стицања у ванбрачној заједници на $\frac{1}{2}$ идеалног дела на породичној стамбеној згради са поткровљем и помоћним објектима ближе описаним у ставу првом изреке пресуде, као и на $\frac{1}{2}$ идеалног дела на земљишту под зградом и уз зграду, укупне површине 4,40 ара, на кп бр. .../..., уписане у ЛН бр. ... КО ... у улици ... број ..., те да су тужене дужне да то признају и дозволе тужиљи да то своје право упише у јавне књиге, те тужиља обавезана да туженима накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља, из чије садржине произлази да исту побијају због

битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена позивом на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011...18/20), са схватањем о потреби усаглашавања судске праксе по питању права ванбрачног партнера кад улагањима у непокретност другог ванбрачног партнера долази до знатног увећања имовине.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење права својине по основу стицања у ванбрачној заједници на породичној стамбеној згради, помоћним објектима и земљиштем, тако што је исти одбијен, у чињенично-правној ситуацији да су породичну стамбену зграду саградили родитељи сада пок. ДД, да је доградња делова приземља рађена пре него што је тужилца засновала ванбрачну заједницу са сада пок. ДД, док су замена таванице, доградња поткровља и помоћних објеката извршени за време трајања ванбрачне заједнице, којим радовима је вредност посебне имовине сада пок. ДД увећана, али како тужилца није пружила нити предложила доказе на основу којих би се утврдило да ли је та вредност знатно увећана, као и са којом висином трошкова је учествовала у изведеним радовима, то тужилца нема право на удео у предметној имовини сразмерно свом доприносу, сагласно члану 170. став 2. Породичног закона.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом одлучено применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, то по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, будући да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 25.05.2018. године, а вредност спора означена у тужби је 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић